

הסתייעות בגורמי חוץ לביצוע פיגועים

שימוש בארגונים שלוחים

השימוש האיראני בארגונים שלוחים הוא חלק מתפיסת הלוחמה האסימטרית שאימץ המשטר האיראני, נוכח תפיסתו כי יכולותיה הצבאיות של איראן נחותות בהשוואה לאלה של חלק מיריבותיה האזוריות והבינלאומיות, ובראשן ארצות הברית וישראל. שימוש זה הוא אחד היסודות המרכזיים בתפיסת הביטחון הלאומי של איראן, המאפשר לה בין היתר להרחיק איומים מגבולותיה כמו גם לבסס את מעמדה האזורי. עם זאת, מאחר שעניינו של מזכר זה הוא הפעלת טרור "קלאסי" לא נרחיב בנושא אימונם, מימונם והכשרתם של ארגוני וצבאות טרור בלוחמה קונוונציונלית, או בהפעלה נקודתית של ארגונים שלוחים נגד יעדים צבאיים במדינות מוצאם. ואולם התייחסות למאפייני הפעלת הטרור האיראנית מבלי להתייחס למאפייני השימוש האיראני בארגונים שלוחים לביצוע פעולות טרור "קלאסיות" ולמקומן בתפיסת הפעלת הטרור האיראנית הכוללת תהיה לוקה בחסר, ועל כן נתייחס להלן לסוגיה זו בקצרה.

מנקודת המבט האיראנית, התמיכה בארגונים שלוחים מאפשרת לאיראן לקדם את האינטרסים האסטרטגיים שלה באזור במחיר זול יחסית, באמצעות צד שלישי. העובדה שהפעולות מבוצעות באמצעות צד שלישי גם מאפשרת לה מרחב הכחשה ומפחיתה את הסיכון לפעולות תגמול כנגד המשטר האיראני (צימט, 2024א).

לצד התועלת שמפיקה איראן מיכולתה להסתמך על רשת השלוחים שלה, גם הארגונים השלוחים עצמם מרוויחים כמובן ממערכת היחסים איתה. איראן מספקת לחברים ברשת השלוחים שלה אמצעי לחימה, תמיכה חומרית וסיוע, ואף מכשילה לעיתים קרובות מאמצי לוחמה בטרור ופעולות צבאיות כנגדה, כפי שניתן לראות למשל בפעילות החות'ים בתימן, כאשר איראן סייעה להם מאוד במאבקם מול ערב הסעודית (Byman, 2013).

רשת השלוחים האיראנית אינה אחידה וארגונים שונים ברשת משמשים למטרות שונות עבור איראן, כאשר אותו ארגון יכול לשמש יותר ממטרה אחת. בין המטרות השונות ניתן למנות ארגונים שנרתמים לבלום את הנוכחות האמריקאית באמצעות גביית מחיר מארצות הברית בגין נוכחותה הצבאית באזור פעילותם. מטרה נוספת נוגעת להרתעה, וארגונים המשמשים למטרה זו נועדו להרתיע את יריבותיה האזוריות של איראן. מטרה שלישית היא ייצוב או תמיכה וכוללת ארגונים שמטרתם לייצב את בעלות בריתה של איראן,

דוגמת המשטר הסורי. המטרה הרביעית והאחרונה היא ביסוס השפעה איראנית במוסדות פוליטיים במדינות האזור (Tabatabai et al., 2021). לעניינו של מזכר זה רלוונטיים בעיקר הארגונים המשמשים לשתי המטרות הראשונות, ועל כן נמעיט בהתייחסות לארגונים המשמשים למטרות האחרות.

יש להדגיש כי אופי השימוש של איראן ברשת השלוחים שלה בטרור הבינלאומי השתנה מעט בשנים האחרונות, בעיקר מאז חיסול סולימאני בינואר 2020. אומנם מלכתחילה התאפיינה הרשת האיראנית בהיותה רשת רופפת שחבריה קשורים זה לזה בעיקר באמצעות אינטרסים משותפים ואידיאולוגיה, שהיסוד המשותף בה היה לרוב אויבים משותפים, אולם בשנים האחרונות הרשת הפכה אף יותר מבוזרת מבעבר. לאיראן עדיין השפעה ניכרת על חברות הרשת, אך היא לא בהכרח שולטת באופן מלא בכל אחת מהן (צימט, 2024). תופעה זו באה לידי ביטוי ביתר שאת במהלך מלחמת חרבות ברזל, כאשר איראן הכחישה כי ביכולתה לשלוט בפעילותם של הארגונים השונים שהיו מעורבים בלחימה, ומנגד פורסמו בתקשורת דיווחים רבים על מאמצים איראניים להשפיע על שלוחיה ולרסן אותם.

יתר על כן, הארגונים השלוחים יכולים לסייע לאיראן במאבקה באמצעות שיגור רקטות, טילים וכטב"מים, ובכך להוות למעשה חלק מן הלחימה הקונוונציונלית. לצד זאת יש גם ארגונים שבהם איראן משתמשת כדי להוציא לפועל פיגועי טרור נגד יריביה, שבמקרים רבים הם גם יריבי הארגון עצמו. חלק מן הארגונים משמשים כמובן לשתי המטרות, דוגמת המיליציות השיעיות בעיראק, המשמשות גם כזרוע של איראן לשיגור כטב"מים וטילים לעבר יעדים רלוונטיים עבור איראן או עבורן, כפי שניכר היה במהלך מלחמת חרבות ברזל, אך הן גם מוציאות לפועל פיגועים נגד יעדים אמריקאיים בעיראק.

בהקשר זה השימוש האיראני בארגונים שלוחים לביצוע פיגועים נעשה בשני מישורים עיקריים. ראשית, ארגונים אלה מוציאים לפועל פיגועים במדינותיהם, דוגמת הפיגועים של גדודי חזבאללה בעיראק נגד הכוחות האמריקאיים, או הפיגועים שמבצעים החות'ים מאז נובמבר 2023 נגד ספינות מסחריות במפרץ עדן. דוגמה נוספת היא הפיגוע שביצע בעבר חזבאללה של החג'אז, בסיוע איראני, נגד מתחם חיילי ארצות הברית בח'ובאר (Leoning, 2006). זאת ועוד, ארגונים אלה מוציאים לפועל פיגועים במדינות מערביות ואחרות, דוגמת ניסיון הפיגוע בתאילנד ב־2012, כאשר חזבאללה ניסה לפגוע ביעדי תיירות ישראליים באמצעות הנחת מטען (מרכז המידע למודיעין ולטרור, 2012א). דוגמה נוספת לפעולות במישור פעילות זה היא ניסיון ההתנקשות בחיי הקונסול הישראלי באיסטנבול במאי 2011, שביצעו פעילי חזבאללה בתמיכת יחידה 400 של כוח קודס (Jerusalem Post, 2011).

יש לציין כי לגבי מישור הפעילות השני, שהוא המשלים של פעילות הטרור האיראנית הישירה, קשה מאוד להבחין ולדעת מתי הארגונים השלוחים פועלים ביוזמה עצמאית לביצוע התקפותיהם, אשר נתפסות על ידם לקידום מטרותיהם, ומתי הם פועלים למען קידום אינטרסים איראניים בהנחייתה ובהכוונתה, ולעיתים יש כמובן פעולות המשלבות את שני ההיבטים. דוגמה לחוסר הבהירות ניתן למצוא למשל בניסיונות הפיגוע בבולגריה ב־2012, כאשר שבועות ספורים אחרי הפיגוע שביצע חזבאללה בבורגס ביצעו פעילים של כוח קודס מעקב סביב בית הכנסת בסופיה, אך נראה כי שתי הפעולות לא היו מתואמות. בשנים האחרונות, נוכח הגברת מאמציה של איראן להוציא לפועל פיגועי טרור תוך שימור מרחב ההכחשה שלה, והתמקדות הארגונים השלוחים במאבקים פנימיים במדינותיהם, ניכרת מגמה של איראן להסתמך פחות על הארגונים השלוחים שלה לביצוע פיגועים ולהפעיל ישירות איראנים גולים, או בעלי אזרחות כפולה או אזרחים מלאומים שונים שאינם איראנים, לעיתים בתיווך של גורמים פליליים מארגוני פשיעה, כפי שמפורט בסעיף הבא. דוגמה לכך ניתן למצוא ברצף הניסיונות האיראניים להוציא לפועל פעולות נגד מטרות ישראליות בטורקיה ביוני 2022, שנעשו על ידי גורמים איראניים וגורמי פשיעה, ולא דווח על מעורבות של ארגונים שלוחים.

השימוש בחוליות טרור קטנות שחבריהן אינם מזוהים כחברי ארגונים ממוסדים מאפשר לאיראן יכולת התכחשות גבוהה יותר מאשר בשימוש בארגונים ממוסדים, המזוהים עימה ומצביעים ישירות עליה כאשמה בהפעלתם. המחיר עלול להיות לפעמים עבודה מקצועית פחותה מזו שארגון ממוסד יכול להציע, או בהשוואה ליכולות של גופי ההוצאה לפועל האיראניים. ניתן להצביע גם על תחושת ביטחון איראנית גוברת, בין היתר על בסיס הערכה שיריביה האזוריים אינם מעוניינים בעימות נרחב איתה (צימט, 4202א).

שימוש בארגוני פשיעה ובגורמים פליליים

לצד הטרור הישיר שמפעילה איראן באמצעות גופי הביצוע שלה במשמרות המהפכה ובמיניסטריון המודיעין, והטרור העקיף שהיא מפעילה באמצעות הארגונים השלוחים שלה, משתמשים משמרות המהפכה של איראן באופן שוטף בכנופיות, בקרטלי סמים ובגורמי פשיעה בינלאומיים לביצוע פעולות טרור במדינות שונות. איראן כמובן אינה הראשונה או היחידה המשתמשת בארגוני פשע. מוכרת תופעת "טרור הפשיעה", שבמסגרתה משתמשים ארגוני טרור בפשיעה מאורגנת על היבטיה השונים על מנת להשיג כספים לצורכי התעצמות צבאית וארגונית, כמו גם לתשלום משכורות לפעילי טרור ולגורמים הקשורים לארגון.

משמרות המהפכה האיראניים מקיימים קשרים עם ארגונים אפגניים הסוחרים בסמים ועם ארגוני פשיעה בינלאומיים אחרים, במטרה להקים רשת להפצת משלוחי סמים במדינות המערב לשם מימון פעולות הטרור שלהם (דוסטרי, 2022). כך למשל הדגיש מלך ירדן במאי 2024 את מעורבותן של מיליציות פרואיראניות בתעשיית הסמים ובהברחות הסמים לארצו. בהמשך לכך אף דווח כי התשתיות ונתיבי הברחת הסמים משמשים גם להברחת אמצעי לחימה, כך שהבעיה הפלילית מקרינה גם על הסוגיה הביטחונית (ולנסי ואברהם, 2024). בשנים האחרונות משתמשת איראן בקשריה עם גורמי פשיעה מאורגנת לא רק לשם גיוס משאבים לפעולות טרור אלא גם לביצוע פעולות כאלה. כפי שצוין לעיל, היחידה האחראית על ניהול הקשרים עם ארגוני הפשיעה היא יחידה 840 של כוח קודס. שימוש זה בפשיעה המאורגנת מאפשר לאיראן לשמר את מרחב ההכחשה שלה ואף להוסיף עליו נדבך, שכן היא יכולה לטעון שלא זו בלבד שאין לה קשר לפעולות החיסול, אלא שהן לובשות אופי פלילי ולא טרוריסטי.

יש לציין כי אחד המאפיינים של השימוש האיראני בארגוני פשיעה לצורכי טרור הוא ניצול סכסוכים ויריבויות בין ארגוני פשיעה מתחרים. כך למשל נטען, על רקע חשיפת מעורבותם של ארגוני פשיעה שוודיים בניסיונות פיגוע נגד שגרירות ישראל בשוודיה, כי איראן מפעילה ארגוני פשע בשוודיה בפרט ובאירופה בכלל, תוך ניצול היתרון היחסי של כל אחד מהם, ולעיתים גם של היריבות ביניהם (אייכנר, 2024א).

מאפיין נוסף של השימוש האיראני בארגוני פשיעה נוגע למתן מקלט לפושעים נמלטים מאירופה, בתמורה לסיועם בהוצאה לפועל של פעולות עבור המשטר האיראני. דוגמה אחת לכך היא אומיט בולבול, סוחר סמים מליון בצרפת, שקיבל מקלט באיראן תמורת סיוע למשטר בביצוע פעולות נגד מטרות יהודיות וישראליות. דוגמה נוספת לכך היא ההגנה שמספקים השלטונות האיראניים לסוחר הסמים וראש כנופיית הפשע נאג' אברהים זינדשאטי, אשר הרשת הקרימינלית שלו ביצעה מספר פעולות עבור איראן, ובכללן התנקשויות וחטיפות במספר מדינות שונות, בתמורה לכך שהשלטונות האיראניים מגינים עליו ועל אנשיו (Levitt & Boches, 2024).

עוד דוגמה היא איש כנופיית 'מלאכי הגיהנום' מגרמניה, רמין יקטאפרסט, שקיבל באיראן מקלט מאישומי רצח בגרמניה לצד תשלום נדיב, ומאז פועל מטעם כוח קודס בהוצאה לפועל של פעולות נגד מטרות יהודיות וישראליות (דולב, 2024; Patrikarakos, 2024). בנובמבר 2022 דווח כי יקטאפרסט גייס חוליה איראנית שפעלה כדי לפגוע במוסדות של הקהילה היהודית בערים שונות בגרמניה. נוכח זאת הוצא נגדו צו מעצר בינלאומי (גיל-הר

ושטיין, 2022; Weinthal, 2022). על פי החשד יקטאפרסט הכוין את המתקפות ממקום מושבו בטהראן באמצעות הרשתות הפליליות שלו בגרמניה, וזאת בשם משמרות המהפכה (Morris & Mekhennet, 2023).

אף שקיימות עדויות למעורבות ארגוני פשיעה בטרור האיראני כבר מ־2011, אז דווח כי סוכן איראני ניסה להיעזר בקרטל הסמים המקסיקני 'לוס סטאס' על מנת להתנקש בשגריר ערב הסעודית בווינגטון, אין ספק כי בשנים האחרונות התופעה צברה תאוצה ניכרת, הנובעת משילוב של מספר גורמים. ראשית, הירידה ביכולות של הארגונים השלוחים האיראניים לפעול בהצלחה בזירה הבינלאומית, כפי שניתן לראות מסקירת ניסיונות הפיגוע האיראניים בשנים האחרונות, שמובילה למספר נמוך יחסית של הצלחות מבצעיות ומאפשרת לאויביה להתהדר בסיכולים מוצלחים. ירידה זו הובילה כאמור לעיל להפחתת השימוש בארגונים אלה. לצד הגברת הפעולות הישירות שמבצעים גופי ההוצאה לפועל האיראניים שצוינו לעיל, עדיין יש מקרים שבהם שואפת איראן לשמור על מרחב ההכחשה שלה ולצמצם את הסיכון לתגובות נגדה, ואז היא בוחרת להשתמש בארגוני פשיעה. כך למשל, על רקע חשיפת מעורבותם של ארגוני פשיעה בשליחות איראנית בניסיונות פיגוע נגד מטרות ישראליות ויהודיות במאי 2024, ציינו גורמים במוסד כי "שימוש איראן בשלוחים וניצול גל מעשי האנטישמיות המתעצם נגד ישראל – זו דרכה של איראן להימנע מטביעת אצבע מדינית במעשי הטרור אותם היא מקדמת, על מנת לצמצם את ההשלכות המדיניות־משפטיות־פומביות אותן היא עשויה לשלם" (אייכנר, 2024א).

ואולם לצד יתרונות אלו, לשימוש בגורמי פשיעה למימוש אינטרסים ביטחוניים ומדיניים יש גם חסרונות. חיסרון משמעותי אחד טמון בכך שהפעילים שבהם משתמשת איראן לרוב אינם מיומנים ואינם מאומנים במידה מספקת לביצוע משימות מורכבות – דבר המוביל לסיכולים ולכישלונות מבצעיים רבים. נוסף על כך, כיוון שאנשי ארגוני פשיעה אינם מחויבים לאידיאולוגיה האיראנית אלא פועלים ממניעים כלכליים, תמיד קיים סיכון שהצד השני "יקנה" אותם. בהקשר זה ראוי לציין, וכפי שניתן יהיה לראות בדוגמאות שיובאו להלן, כי איראן משתדלת להשתמש בפושעים בעלי אזרחות איראנית או זהות שיעית, וזאת במטרה לצמצם את הסיכון שיעברו צד (דוסטרי, 2022).

דוגמאות לשימוש האיראני בארגונים ובגורמי פשיעה ניתן למצוא למשל בחשיפה הנרחבת של תשתית טרור איראנית באלבניה ב־2019. במקרה זה הודיעה משטרת אלבניה על חשיפה של תשתית טרור שפרסה יחידה 840 של כוח קודס במדינה, שעשתה שימוש בארגון פשע טורקי שבראשו עומד עבדאלסם טורגוט, המתמחה בהברחות של בני אדם,

נשק וחומרים מסוכנים. בין המשימות שהוטלו על הרשת היה גם תכנון פיגוע במארס 2018 בעת אירוע של המוג'האדין ח'לק בעיר טירנה. דוגמה נוספת – ביוני 2021 סוכל בקולומביה ניסיון התנקשות בחייהם של אנשי עסקים יהודים, ודווח כי איש כוח קודס שילם 100 אלף דולר לאזרחים קולומביאנים כדי שיתנקשו בשני אנשי העסקים (סולומון, 2021). באפריל 2022 דווח על סיכול ניסיון איראני להתנקש בחיי קונסול ישראל בטורקיה לשעבר, בגנרל אמריקאי בגרמניה ובעיתונאי ופילוסוף צרפתי. שעות לאחר הדיווח פורסמה בכלי התקשורת הקלטה שבה נשמעים סוכני מוסד לכאורה מתחקרים על אדמת איראן את מנצור רסולי, מוביל ניסיון ההתנקשות שסוכל. רסולי הוא חבר בכנופיית פשע שעובדת עבור משמרות המהפכה, ותפקידה לרוב להלבין כספים עבור משמרות המהפכה בתמורה למעבר חופשי של מוצרים בלתי חוקיים מאיראן ולאיראן, אך במקרה זה הוא נשכר לביצוע משימות חיסול נגד מטרות מחוץ לאיראן (דוסטרי, 2022).

זאת ועוד, במאי 2024 דווח כי ארגוני פשיעה באירופה מקדמים פיגועי טרור נגד יהודים ושגרירויות ישראליות ברחבי העולם, בחסות ובהכוונת המשטר האיראני. גורמים במוסד ציינו כי תשתיות טרור שפעלו בחסות איראן הופעלו על ידי ארגוני פשיעה כבדים שפועלים ברחבי אירופה, ואשר העומדים בראשם מוכוונים ישירות מאיראן למשימות ולביצוע פיגועים. בעקבות ניסיון פיגוע נגד שגרירות ישראל בשוודיה בינואר 2024 נפתחה חקירה בינלאומית במעורבות גופי מודיעין וביטחון אירופיים, שבמהלכה עלה חשד כי ארגון הפשע השוודי פוקסטרות עומד מאחורי הפעילות, מטעם איראן. מנהיג הארגון רוא מג'יד, אזרח שוודי ממוצא כורדי, נמצא כבר חודשים תחת חסות איראן ומופעל לקידום פיגועים נגד יעדים באירופה, בדגש על יעדים ישראלים ויהודיים. הוא גויס על ידי ארגוני הטרור האיראניים לאחר שנמלט לאיראן מטורקיה ונעצר באיראן על ידי גופי ביטחון מקומיים, ובדומה לגורמים פליליים נוספים שנמלטים, גם הוא גויס לעבוד עבור גופי הטרור באיראן ולקדם מטעמים פיגועים ופעילות אלימה מחוץ לאיראן, בתמורה לשחרורו ממאסר ממושך. נטען כי מג'יד מקדם בשלט רחוק מאיראן ניסיונות פיגוע ברחבי אירופה, על בסיס הפעלה של תשתיות פליליות בארגון הפשע פוקסטרות ואחרים (אייכנר, 2024א).

לצד הפעילות נגד גורמים מערביים וישראלים, יש לציין כי איראן משתמשת בארגוני פשיעה גם כדי לפגוע בגולים איראנים ומתנגדי משטר. כך למשל, בדצמבר 2015 חוסל מוחמד רזא קולאחי צמאדי באלמרה, הולנד, על ידי שכירי חרב מקומיים ששכרה איראן. בנובמבר 2017 חוסל אחמד מולא מיסי בהאג על ידי שכירי חרב מקומיים ששכרה איראן (Boffey & Chulov, 2019). בשנת 2018 נעצרו בטורקיה כמה מחברי קרטל זינדשאטי –

ואף זינדשאטי עצמו – בין היתר בחשד להתנקשות בסעידי קרימיאן, המייסד ומי שעמד בראש ערוץ איראני אפוזיציוני המשדר בטורקיה, בשם Gem TV. ארגון הפשע של זינדשאטי נחשד כמי שעומד גם מאחורי ההתנקשות במסעוד מולאווי באיסטנבול בנובמבר 2019, בהזמנת גורמי מודיעין איראניים (דוסטרי, 2022). משרד האוצר האמריקאי אף הטיל לאחרונה סנקציות על בכירים ברשת הסמים של זינדשאטי, ונטען כי היא משולבת עמוקות במאמציה הבינלאומיים של איראן להשתיק ולאיים על מתנגדי משטר, בכירי משטר לשעבר ויריבים אחרים, באמצעות התנקשויות וחטיפות על פי הנחיות מפורשות של מיניסטריין המודיעין במספר יבשות. ההודעה האמריקאית טענה כי כוחות הביטחון האיראניים מגינים על זינדשאטי ועל האימפריה הפלילית שלו ומאפשרים לו לשגשג בשוק הסמים האיראני ולחיות חיי נוחות ופאר, בעוד הרשת שלו מייצאת את הדיכוי של המשטר באמצעות ביצוע פעולות נתעבות בשם הממשלה. לרשת יש קשרים עם רוצחים במספר מדינות ובהן איחוד האמירויות, קנדה וטורקיה (U.S department of Treasury, 2024). לצד הקשר עם רשת הסמים של זינדשאטי, קיימים דיווחים כי איראן משתמשת גם בקרטל רידאבאדי הפועל מרומניה. קרטל זה מנהל קונגלומרט סמים בינלאומי. על פי דיווחים קרטל זה הוא שביצע את חיסולו של השופט האיראני גולאמרזה מנצורי ביוני 2022 ברומניה. קיימים דיווחים כי זינדשאטי היה מעורב גם בחיסול זה, וככל הנראה הוא שנתן את ההוראה לחסל את מנצורי (דוסטרי, 2022).

באוגוסט 2022 עצרה משטרת ניו יורק חשוד בניסיון התנקשות בעיתונאית האיראנית ומתנגדת המשטר, מסיח עלי נג'אד. על פי הרשויות האמריקאיות, קצין המודיעין האיראני שעמד בראש המזימה הזו גם ניהל רשת של סוכנים איראנים שפעלו כנגד קורבנות אחרים בקנדה, בריטניה ואיחוד האמירויות (BBC, 2021; Borger, 2021; Human Rights Foundation, 2022).

בינואר 2023 הודיע משרד המשפטים האמריקאי כי שלושה חברי ארגון פשע מזרח-אירופי, הידוע בשם 'גנבים בחוק' (Theives in Law) ויש לו קשרים עם איראן, נעצרו בחשד למעורבות בניסיון הרצח של מסיח עלי נג'אד. על פי הדיווחים, מעורבות הארגון במזימה הוכונה על ידי אדם בשם רפעת אמירוב, מנהיג הארגון החי באיראן, ואשר עליו הטילו גורמים באיראן את המשימה לפגוע בעלי נג'אד (Mangan, 2023).

כחלק מניסיונותיה של איראן לצמצם את הסיכון למעבר צד של הגורמים הפליליים שהיא מפעילה, היא מרבה להשתמש בשכירי חרב אזריים לביצוע פעולותיה, תוך ניצול הקרבה הגיאוגרפית בין שתי המדינות מחד גיסא, והזהות השיעית של המגויסים מאידך

גיסא. על פי דיווחים איראן פועלת כל העת כדי לגייס נכסים מקרב הקהילה השיעית הגדולה והמשפיעה באזרבייג'ן, לצורכי משימות ריגול וחבלה. בשנים האחרונות זוהה איש הדת והדיפלומט, חסן שעבאני גלווני, כמגייס ומפעיל מרכזי מטעם כוח קודס. תפקידו הוא איתור וגיוס פעילים לפעילות טרור איראנית, והוא פועל דרך מוסד בשם 'החזית התרבותית של המהפכה האסלאמית של מחוז מזרח אזרבייג'ן' בעיר תבריז – הנמצאת אומנם באיראן אך יש בה רוב אזרי. המוסד ה"תרבותי" משמש את גלווני גם ככיסוי להבאת מועמדים שישמשו "נכסים מודיעיניים" במדינות דוגמת טורקיה ואזרבייג'ן. אלו מוזמנים על ידי גלווני לאיראן בחסות אותה פעילות "דתית", והם עוברים תהליך של בדיקה וגיוס (דוסטרי, 2202).